

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra FRA DEN GAMLE FABRIK

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II*, 1905-, s. 392. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bergsøe02-shoot-idm140504743770080/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II

»Hvor Fanden vil Du hen?» raabte Brandt, der ved at sidde for Bordenden spærrede Veien for ham. »Det kan s'gu ikke hjælpe Dig, at Du nu bisser afsted med Boldts Hat og min Ridepisk.«

»Afveien!» raabte Henry med en Stemme, saa Glassene rystede paa Bordet.

»Er Du gal?» spurgte Brandt og tog Benene til sig. »Er det nu Noget at blive fornærmet over? Naar From skriver de Vers om paa Melodi af »Peter Skjot«, saa kan det blive en pæn Vuggevisse for Børn. Skade, at Du er saa gammel, Henry! Ellers kunde din Moder synge den for Dig.«

»Afveien, Skurk! Hjerteløse Hand! Eller jeg knuser Dir Hoved!» raabte Henry, idet han trængte ind paa ham.

Brandt foer op. Han var dødbleg og hans smaa, mørke Øine lynede, idet han sagde:

»De glemmer vist, Hr. Vernon, hvem De taler til; med mindre det er Deres behagelige Spøg Altsammen?»

»Afveien!» raabte Henry endnu engang, idet han hævede Ridepiskan.

»Nei, Du bliver, Dreng, som Du er!» raabte Brandt, der ved Synet af Ridepiskan glemte al Selvbeherskelse. »Jeg skal lære Dig, hvad det er at løbe af Gulde, efterat have fornærmet Mænd af Ære!»

»Af Ære?» fnyste Henry med en haanlig Latter. »Høre I det? Han taler om Ære - han, der ikke har et Gran deraf i Livet. Men I skulle være Vidner til, hvorledes jeg behandler ham.«

Neppes havde Henry udtalt disse Ord, før Ridepiskan hvinede igjennem Luften og efterlod en blodrød Stribe i Brandts af Raseri fortrukne Ansigt. Han styrrede frem med et Skrig; men i samme Øieblik følte han sig grebet i Halsen af Henrys kraftige Haand, og inden han kunde tænke paa Forsvar, slyngedes han ud ad den aabnede Dør og forsvandt med et Brag under Bordet i det næste Værelse.

Der blev dødsstille. Henry stod midt paa Gulvet med Ridepiskan i Haanden, gispende efter Luft.

Lidt efter aabnedes Døren, og en fremmed Herre, iført Captainsuniform, traadte ind.

»Deres Navn er Henry Vernon?» sagde han.

Henry bukkede bejaende, men svarede ikke.

»Lieutenant Brandt af Hans Majestæts Armee, som De groveligt